

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 783/2017
20.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Крвавац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Жикић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 544/16 од 18.10.2016. године, у седници одржаној 20.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 544/16 од 18.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 480/15 од 29.06.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене противтужиље и наложено тужиоцу противтуженом да противтужиљи одмах омогући усељење у породичну стамбену зграду у ... у ... улици број ... и то: у централни део куће који се састоји од главног улаза, предсобља, две спаваће собе, дневног боравка, кухиње и купатила у приземљу и истим овим просторијама на спрату централног дела куће. Ставом другим изреке, забрањено је противтуженом да на било који начин даље узнемирава противтужиљу и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања које угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство противтужиље. Ставом трећим изреке, мера заштите од насиља у породици одређена је на период од годину дана. Ставом четвртим изреке, обавезан је противтужени да противтужиљи накнади трошкове парничног поступка од 131.725,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 544/16 од 18.10.2016. године, жалба тужиоца противтуженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у границама овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредаба овог закона, због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, парничне странке су закључиле брак 16.04.1987. године, који је разведен пресудом Основног суда у Параћину П2 649/14 од 29.06.2014. године. Из брака имају заједничку пунолетну децу, сина ВВ рођеног ... године и кћерку ГГ рођену ... године, који похађају факултете у ..., а од 2007. године и тужиља има пребивалиште у ..., где је запослена, како би доприносила издржавању деце са којом живи. Њиховом издржавању доприноси и отац, који живи у ... у кући стеченој у брачној заједници странака, коју чине три стамбене јединице, једна у сутерену, друга на спрату и трећа на поткровљу.

На основу изведених доказа је утврђено да тужиља повремено долази у ... да чисти кућу која је стечена у брачној заједници од које има кључ, али је тужени од њеног пресељења у ... почео да пије и да је, приликом доласка у ..., малтретира и захтева да се са децом врати из ... . Тужиља је и 29.06.2014. године дошла у ... с намером да очисти кућу после поплаве. Када је у вечерњим часовима, заједно са децом, ушла у кућу, у спаваћој соби је затекла ДД, а тужени је покушао да тужиљу избаци из спаваће собе, чупао је, хватао за врат и гурао ка степеницама, док је ДД вређала и тужиљу и децу странака. У извештају лекара специјалисте Опште болнице ... од 02.07.2014. године, код тужиље су констатоване лаке телесне повреде. Син странака је позвао полицију, након чега је тужени престао са нападима на тужиљу. Како полицајци нису могли тужиљи и деци странака да гарантују безбедност у кући, они су напустили кућу. На основу изведених доказа нижестепени судови су утврдили да тужени својим понашањем угрожава тужиљу и њен психички интегритет, душевно здравље и спокојство. У намери да спречи овакво понашање туженог, тужиља је поднела пријаву против туженог због кривичног дела насиље у породици учињеног 29.06.2014. године, као и прекршајну пријаву. Од стране Центра за социјални рад ... предложена је мера заштите од насиља у породици према туженом забраном узнемиравања и приближавања тужиљи.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно применили материјално право када су утврдили да је тужени према тужиљи учинио акт насиља у породици, који је предмет тражене судске заштите, наложили туженом да тужиљи одмах омогући усељење у породичну стамбену зграду у ..., у просторије ближе наведене у изреци првостепене одлуке и одредили

меру заштите тако што су му забранили даље узнемиравање у трајању од годину дана од дана доношења првостепене пресуде.

Неосновани су наводи ревизије туженог којима се правноснажна пресуда побија због погрешне примене материјалног права.

Наиме, насиље у породици дефинисано је одредбом члана 197. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05), тако што је у ставу првом одређено да се под насиљем у породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, док су у ставу другом истог члана наведени карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), али и уз одређење да се насиљем у породици сматра свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање, које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

Насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са члановима породице. Да би такво понашање било квалификовано као насиље у породици није неопходан одређени континуитет, тј. трајност и виšekратност таквог понашања. У одређеним ситуацијама, као што је и конкретан животни догађај који је био повод вишеструког покретања поступака за судску заштиту од стране тужиље АА, довољан је један акт понашања који има карактер насиља у породици. Постојање такве ситуације у овом конкретном спору потврђује и целокупно чињенично стање утврђено у спроведеном поступку. Поремећени брачни односи странака, те пријава насиља туженог од стране тужиље за извршено физичко малтретирање, представља акт узнемиравања тужиље, што потврђује исправност одлучивања нижестепених судова у поступку заштите од насиља у породици.

Неосновани су наводи туженог у ревизији да се понашање туженог не може окарактерисати као насиље у породици будући да догађај од јуна 2014. године представља изоловани инцидент који не садржи насиље и који се не може окарактерисати као насиље у породици. Правилност закључивања нижестепених судова, образложена у побијаним пресудама, поткрепљена је утврђеним чињеницама и мишљењем надлежног Центра за социјални рад, како у погледу постојања насиља, тако и потребе и сврсисходности изрицања одговарајућих мера заштите у циљу превенције даљих конфликта и спречавања будућег узнемиравања и насиља.

Мере заштите прописане су чланом 198. став 2. Породичног закона и изричу се у складу са извршеном врстом насиља и циљем заштите, као санкција за учињену повреду али и из превентивних разлога, ради спречавања будућег узнемиравања и насиља и обезбеђења спокојства и безбедности не само жртве, већ и осталих чланова породице. У конкретном случају непосредна жртва је бивша супруга, овде тужиља, али су посредно то и деца парничних странака као очевици догађаја и конфликта родитеља.

По оцени Врховног касационог суда, полазећи од мишљења Центра за социјални рад и постојећих околности из којих произилази да постоји насиље у породици, правилно су побијаном одлуком одређене адекватне мере заштите од насиља у породици у најдужем трајању, које су неопходне како би се тужени

објективно спречио у даљем испољавању насилничког понашања и за тужиљу обезбедио мир и спокојство за одређени временски период. Изречене мере: уздржавања од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље, као и налагање туженом да омогући тужилји уселење у породичну стамбену зграду у ... у ... улици број ... су одређене правилном применом члана 198. став 1. и став 2. тачка 2. и 5. и члана 197. Породичног закона сразмерно садржини, интензитету и трајању испољеног насиља. Оне су по својој садржини као и временском трајању ограничене само на однос странака као бивших брачних другова у улози насилника и жртве. Својим постојањем оне опомињу и упозоравају учиниоца да се уздржи од сваког будућег, па и најмањег агресивног понашања.

Суд је ценио наводе ревизије, па је нашао да су неосновани, јер представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, а ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

У већем делу наводи ревизије туженог се непосредно или посредно односе на спроведени доказни поступак и оцену доказа, те упућују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Такви наводи нису посебно разматрани будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог. Истовремено не доводе у сумњу правилност пресуђења и примену материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић